

„Obnovimo stavljanje u središte sakrament Ispovijedi“

U svom obraćanju Unutrašnjem sudištu Crkve, 04. ožujka, papa Franjo je rekao: „Obnovimo stavljanje u središte (i ne samo u ovoj godini Jubileja) sakrament Ispovijedi, istinsko mjesto Duha.“

24.03.2016.

Vatikan, 4. ožujka 2016. – Ovoga jutra u dvorani „Sala Regia“ papa Franjo

primio je na audijenciju sudionike godišnjeg tečaja domaćeg foruma Unutrašnjeg sudišta Crkve, čija je svrha pomoći nedavno zaređenim svećenicima i sjemeništarcima koji će uskoro biti zaređeni, u vršenju sakramenta Ispovijedi. „Učinkovito slavljenje ovog sakramenta zahtjeva primjerenu i pravovremenu pripravu kako bi oni koji sudjeluju mogli 'dotaknuti raskoš Božje milosti vlastitim rukama'“, rekao je Sveti Otac.

Čini se kako se misterij kršćanske vjere svodi na milost riječi, koja je živuća, vidljiva i doseže svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta. „U tom smislu milost je, prije nego postane obilježje ljudske predanosti, konačan božji izbor za vječni spas svakog čovjeka.“

Ovo božansko milosrđe može lako dotaknuti svakoga tko ga priziva. Doista, mogućnost oprosta je iskreno dostupna svima. Može biti ostvarena

kroz otvaranje „svetih vrata“, „iskrene savjesti prilikom čitanja Božje riječi, susret sa milosnim ljudima, životna iskustva koja nam govore o ranama, grijehu, oprostu i milosti.“ Kako god, postoji „siguran put“ u milost koji vodi od mogućnosti do stvarnosti, od nade do izvjesnosti. „Taj put je Isus, koji ima 'vlast na zemlji otpuštati grijeha' i prenio je svoje poslanje Crkvi. Sakrament Ispovijedi je, dakle, posebno mjesto gdje možemo iskusiti Božje milosrđe i slaviti susret s Ocem.“

Papa je podsjetio sudionike audijencije da kada pristupaju ispovijedi kao ispovjednici, uvijek moraju imati na umu da su „instrument Božje milosti“ koju primaju za braću i sestre, te zbog toga moraju biti pažljivi kako ne bi postavljali prepreke daru spasenja. Ispovjednik je sam po sebi grešnik, čovjek koji je u potrebi za oprostom i prije svega ne može biti bez milosti

darovane od Boga koji ga je 'odabrao' i 'stvorio' ga za slavnu zadaću... za koju on mora biti pripravan sa poniznošću i plemenitom vjerom, sa gorućom željom da svi njegovi bližnji dožive Očevu ljubav.“

„Svaki vjernik pokajnik nakon svećenikova odrješenja ima sigurnost u vjeri da njegovi grijesi više ne postoje, da su poništeni božanskom milošću. Svako odrješenje je, u određenom smislu, svetkovina srca koja donosi radost ne samo vjernicima i Crkvi, već iznad svega Bogu samom“, istaknuo je rimski biskup. „Nadalje, važno je da ispovjednik isto tako bude 'kanal radosti', te da vjernik, nakon što primi oprost ne bude više opterećen krivicom, već da biva privučen djelom Boga koji ga je oslobodio, kako bi mogao živjeti u zahvalnosti, spreman nadoknaditi načinjenu štetu i pristupiti braći sa dobrim i voljnim srcem.“

„U ovo naše vrijeme, okarakterizirano individualizmom, mnogim ranama i iskušenjima za otuđenjem, pravi je dar biti u mogućnosti sresti i biti u društvu onih koji traže milost. To, isto tako, zahtjeva veću evanđeosku povezanost i očinsku dobrotu u nama; mi smo čuvari, nikada gospodari, stada i milosti.“

Obnovimo stavljanje u središte (i ne samo u ovoj godini Jubileja) sakrament Ispovijedi, istinsko mjesto Duha, u kojemu svi, ispovjednici i pokajnici, imamo mogućnost iskusiti jedinu i konačnu odanu Ljubav koja dolazi od Boga našega za svako Njegovo dijete, ljubav koja nikada ne razočara. Sv. Leopold Mandić neprestano je ponavljao da Božja milost nadmašuje sva naša očekivanja. Onima koji pate govorio je, „Na nebesima imamo srce majke. Djevica, naša Majka, koja je u podnožju križa istrpila svu moguću

patnju koju ljudsko biće može
iskusiti, razumije naše teškoće i tješi
nas.' Neka Marija, utočište grešnika i
Majka milosrđa, uvijek vodi i
podupire temeljnu službu
ispovijedi.“

Kao odgovor na pitanje što bi
svećenik trebao učiniti ako se nađe u
nemogućnosti dati odrješenje, Sveti
Otac preporučio je, „Prije svega,
pokušajte naći način; u većini
slučajeva ćete ga naći. Drugo,
nemojte biti usmjereni samo na
izgovoreno, već i na govor tijela.
Postoje ljudi koji ne žele govoriti, ali
gestama iskazuju pokajanje, svoju
bol. I treće, ukoliko ne možete dati
odrješenje, govorite poput oca:
'Poslušaj, ne mogu te od ovoga
odriješiti, ali uvjeravam te da te Bog
voli, da te Bog čeka. Hajdemo
zajedno moliti našu Gospu neka te
zaštiti i dođi, vrati se, ja ću te čekati
kao i Bog', i blagoslovite ga. ... Poanta
je uvijek u slijedećem: ovdje, ovdje je

otac. ... Bog zna kako oprostiti bolje nego mi. Ali neka ovdje bude barem predodžba Oca“, zaključio je Franjo.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/obnovimo-
stavljanje-u-srediste-sakrament-
ispovijedi/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/obnovimo-stavljanje-u-srediste-sakrament-ispovijedi/) (11.08.2025.)